

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: NÁZORY ŽÁKŮ A RODIČŮ NA PRESTIŽ RŮZNÝCH TYPŮ VZDĚLÁNÍ NA PÍSECKÝCH STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

Autor práce: Bc. Radka Zapletalová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Jaroslav Vokoun

Datum: 15. května 2014

Předložená práce je ve srovnání s pracemi studentů téhož oboru, které jsem oponoval, naprosto mimořádná. Práce je psána důsledně odborným stylem, výjimečná vybočení jsou zřejmě způsobena parafrázováním výroků respondentů. Gramaticky a pravopisně je práce téměř bezchybná, záhadou mi bylo pouze užívání interpunkce (čárky oddělující větné členy), s níž diplomandka obvykle plytvá a jinde naopak šetří. Překlepů je v práci minimálně. Vyjadřování je jasné, struktura práce i výstavba vět logická (řečeno diplomandčinými vlastními slovy, má rozvinutý jazykový kód). Jediným problémem z formálního hlediska je nadstandardní rozsah práce, k němuž snad ještě stále potřebuje souhlas školitele – důvody pro takový rozsah ale dle mého soudu neexistují: Cílem DP není říci k tématu všechno. Z toho hlediska bylo některé části možno vypustit, např. první dvě strany úvodu, celou kapitolu druhou (charakteristika současné společnosti), 5. kapitolu o středním školství v zahraničí, část kapitoly sedmé (např. charakteristiku adolescenta). Naproti tomu přílohy I. a II. – Podrobnější interpretace dat – patřily dle mého názoru přímo do textu práce. Výčet použitých internetových zdrojů je rozsáhlý (s. 95 – 99) a mohl tedy být tématicky rozdělen, protože zahrnuje dosti disparátní materiál (odborné práce, novinové články, výroční zprávy škol aj.)

Obecně mám otazník nad smyslem výzkumů v pracích studentů pedagogiky a sociální práce – zřejmě je cílem doložit schopnost výzkum provádět, jinak je sotva možné zkoumané otázky zodpovědět výzkumem jednoho výzkumníka bez materiálního a ekonomického zázemí. Tak i v tomto případě je počet respondentů nízký (studentka nás ušetřila obligátních grafů, nicméně je obvykle pod pět osob u každé školy); výběr je dán okruhem autorčiných známých, a zřejmě jen takto mohly vyjít určité závěry jako např. „až na jednoho všichni dotazovaní žáci chtějí dále studovat“. Otázkou je také, zda všichni respondenti chápali, na co jsou dotazováni, viz závěr „Dívky uváděly, že počítačům a elektrotechnice nerozumějí,

a proto jsou pro ně tyto obory nejnáročnější, a tedy nejprestižnější.“ Jakožto otec jednoho z loňských píseckých absolventů si ostatně myslím, že pojem prestiže je příliš prvoplánový a příliš vágní, než aby se student nebo rodič mohl jednoznačně vyjádřit. Určitá škola nemusí být nejprestižnější v daném místě, ale může být prestižní ve svém oboru, např. mezi obchodními akademiemi v celé republice. Získané poznatky tedy zřejmě platí za předpokladu, že jde o výběr školy rodičem či žákem bydlicím poblíž Písku a posuzujícím místní nabídku. To ale nemá být zásadní námitka, jen poznámka k úvaze.

Diplomandka neskrývá svou preferenci pro jednotné školství, což je pro oponenta z důvodů generačního rozdílu naopak kořen všeho zla. Argumentace americkým systémem školství je myslím zcela nepřesvědčivá, jeho úroveň by nám být vzorem zrovna nemusela. To je ovšem také jen poznámka k úvaze, ne kritika.

Na celkovém hodnocení však tyto poznámky nic nemění, čili práci považuji za vysoce kvalitní a **doporučuji k obhajobě.**

V Českých Budějovicích, 15. května MMXIV

Jaroslav Vokoun